

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 3 kwietnia 2014 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu 8., 9. i 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2012**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2011 (COM(2013) 668) oraz dokumenty robocze służb Komisji towarzyszące temu sprawozdaniu (SWD(2013) 348 i SWD(2013) 349),
- uwzględniając sprawozdania finansowe oraz rozliczenie dochodów i wydatków 8., 9. i 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2012 (COM(2013) 541 – C7-0283/2013),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji z dnia 29 kwietnia 2013 r. w sprawie zarządzania finansami 8., 9. i 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) w 2012 r.,
- uwzględniając informacje finansowe dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju (COM(2013) 346),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące działań finansowanych z ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) za rok budżetowy 2012 wraz z odpowiedziami Komisji ⁽¹⁾ oraz sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności rozliczeń ⁽²⁾, jak również legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw, przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2012 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenia Rady z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania działań Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2012 (05748/2014 – C7-0050/2014, 05750/2014 – C7-0051/2014, 05753/2014 – C7-0052/2014),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽³⁾ i zmienioną w Wagadugu (Burkina Faso) dnia 22 czerwca 2010 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 33 umowy wewnętrznej z dnia 20 grudnia 1995 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na podstawie drugiego Protokołu finansowego do czwartej Konwencji AKP-WE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 32 umowy wewnętrznej z dnia 18 września 2000 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą wspólnotową na mocy Protokołu finansowego do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi podpisanej w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r. oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 14.11.2013, s. 261.

⁽²⁾ Dz.U. C 334 z 15.11.2013, s. 122.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1 i Dz.U. L 324 z 7.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 156 z 29.5.1998, s. 108.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 355.

- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 74 rozporządzenia finansowego z dnia 16 czerwca 1998 r. dotyczącego rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej Konwencji AKP-WE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 119 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 142 rozporządzenia Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽³⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (COM(2013) 660),
 - uwzględniając komunikaty Komisji z dnia 13 października 2011 r. pt. „Zwiększenie skuteczności współpracy rozwojowej UE – program działań na rzecz zmian” oraz „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”,
 - uwzględniając swoje poprzednie decyzje i rezolucje w sprawie absolutorium,
 - uwzględniając art. 76 i art. 77 tiret trzecie Regulaminu i załącznik VI do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0176/2014),
- A. mając na uwadze, że głównym celem umowy z Kotonu stanowiącej ramy stosunków Unii z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ) jest ograniczenie, a docelowo wyeliminowanie ubóstwa, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju, a także stopniowe włączanie państw AKP oraz KTZ do gospodarki światowej;
- B. mając na uwadze, że Europejskie Fundusze Rozwoju (EFR) są głównymi instrumentami finansowymi Unii służącymi rozwijaniu współpracy na rzecz rozwoju krajów AKP;
- C. mając na uwadze, że EFR są finansowane przez państwa członkowskie, a także mając na uwadze, że Komisja, jako organ wykonawczy, odpowiada za wypełnienie zobowiązań EFR;
- D. mając na uwadze, że w roku budżetowym 2012 zobowiązania globalne osiągnęły 3,745 mld EUR, zobowiązania indywidualne 3,817 mld EUR, a płatności 3,292 mld EUR;
- E. mając na uwadze, że przejrzystość i rozliczalność stanowią warunki wstępne kontroli demokratycznej, jak również skutecznej pomocy rozwojowej;
- F. mając na uwadze, że wsparcie budżetowe, mimo iż odgrywa kluczową rolę w napędzaniu zmian i w podejmowaniu głównych wyzwań związanych z rozwojem, niesie ze sobą znaczne ryzyko powiernicze i powinno być przyznawane jedynie wtedy, gdy państwo otrzymujące pomoc jest w stanie zapewnić wystarczający poziom przejrzystości, identyfikowalności, rozliczalności i skuteczności przed otrzymaniem pomocy w postaci wsparcia budżetowego;
- G. mając na uwadze, że promowanie przejrzystości i zwalczanie korupcji i nadużyć finansowych mają kluczowe znaczenie dla powodzenia operacji wsparcia z budżetu Unii, co podkreślono w przytoczonym powyżej komunikacie Komisji zatytułowanym „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”;
- H. mając na uwadze, że trwały charakter pomocy rozwojowej ma kluczowe znaczenie dla jej skuteczności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 1.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1.

- I. mając na uwadze, że współpraca i koordynacja działań z innymi darczyńcami i z międzynarodowymi instytucjami finansowymi ma ogromne znaczenie z punktu widzenia unikania powielania działań, zapewnienia skuteczności pomocy oraz sprzyjania budowaniu zdolności rozwijania pomocy rozwojowej w krajach ją otrzymujących;
- J. mając na uwadze, że promowanie widoczności Unii i przekazywanie jej wartości we wszystkich formach pomocy rozwojowej jest kwestią podstawowej wagi;
- K. mając na uwadze, że stosowanie innowacyjnych instrumentów finansowych, takich jak mechanizmy łączenia, jest postrzegane jako jeden ze sposobów rozszerzania zakresu istniejących narzędzi, takich jak dotacje i pożyczki;
- L. mając na uwadze, że Parlament ponowił apel o włączenie EFR do budżetu ogólnego;

Poświadczenie wiarygodności

Wiarygodność rozliczeń

1. z zadowoleniem przyjmuje opinię Trybunału Obrachunkowego, że ostateczne roczne sprawozdanie finansowe 8., 9. i 10. EFR rzetelnie przedstawia, we wszystkich istotnych aspektach, sytuację finansową EFR na dzień 31 grudnia 2012 r. oraz wyniki wykonanych przez niego transakcji i przepływów pieniężnych za dany rok budżetowy, zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego EFR i zasadami rachunkowości przyjętymi przez księgowego;
2. zauważa, że w dziedzinie wsparcia budżetowego i wkładów UE do projektów z udziałem wielu darczyńców realizowanych przez organizacje międzynarodowe charakter instrumentów i warunków płatności ogranicza podatność transakcji na błędy;
3. zauważa, że w zakresie kompetencji EuropeAid pracuje 1 153 organizacji pozarządowych (57 % wszystkich organizacji pozarządowych) i otrzymuje z funduszy unijnych środki w wysokości 1,520 mld EUR, a w dziedzinie pomocy humanitarnej wchodzącej w zakres kompetencji DG ECHO – 152 organizacje pozarządowe (8 % wszystkich organizacji pozarządowych) otrzymujące 960 mln EUR z funduszy unijnych; zwraca uwagę, że fundusze unijne przeznaczone dla organizacji pozarządowych podwoiły się w ciągu ostatnich dziesięciu lat; domaga się od Komisji przedstawienia 30 największych i 30 najmniejszych projektów realizowanych przez organizacje pozarządowe za pieniądze EFR, a także informacji o tym, ile własnych środków organizacje te zainwestowały we wspomniane projekty;
4. jest zaniepokojony faktem, że nakazy odzyskania odsetek od płatności zaliczkowych w wysokości ponad 750 000 EUR są rzadko wystawiane, co jest sprzeczne z mającymi zastosowanie przepisami, zgodnie z którymi powinny one być wystawiane raz w roku; zauważa, że narosłe odsetki od płatności zaliczkowych kompensowane są czasem wnioskami o zwrot poniesionych kosztów, jako że odsetek tych nie uznaje się za przychody;
5. wzywa Komisję do stosowania przepisów „rozporządzenia finansowego” EFR dotyczących odsetek odnoszących się do większych płatności zaliczkowych oraz do szczegółowego zbadania sytuacji w delegaturach w celu sporządzenia jasnego wykazu umów zawierających nierozliczone płatności zaliczkowe;
6. ponownie wyraża ubolewanie, że transakcje finansowe były często w niewłaściwy sposób rejestrowane we wspólnym systemie informacyjnym RELEX (CRIS), powodując zmiany ogólnej jakości i dokładności danych wykorzystywanych do sporządzania rocznych sprawozdań finansowych, a w szczególności zagrożenie, że nie zostanie poszanowana zasada rozdzielenia okresów sprawozdawczych, czyli rejestrowania wszystkich transakcji finansowych w odpowiednim okresie rozliczeniowym;
7. przyznaje, że Komisja jest świadoma obecnych niedociągnięć w jej systemie informacyjnym, jednakże podobnie jak w latach poprzednich, zdecydowanie wzywa Komisję do podejmowania dalszych wysiłków i stałego monitorowania tej kwestii na wszystkich poziomach operacyjnych, centrali EuropeAid oraz delegatur Unii;

Prawidłowość transakcji

8. z uznaniem zauważa, że według Trybunału Obrachunkowego dochody i zobowiązania leżące u podstaw rozliczeń są legalne i prawidłowe we wszystkich istotnych aspektach;
9. wyraża jednak zaniepokojenie oceną Trybunału Obrachunkowego w odniesieniu do legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń, zgodnie z którą systemy nadzoru i kontroli w centrali EuropeAid i delegaturach Unii są częściowo skuteczne, jeśli chodzi o zapewnianie legalności i prawidłowości płatności;
10. wyraża ubolewanie, że w płatnościach wystąpił istotny poziom błędów wynikający ze wskazanych niedociągnięć w zakresie mechanizmów nadzoru i kontroli; zauważa, że spośród 167 transakcji okresowych i końcowych poddanych kontroli przez Trybunał Obrachunkowy 44 (tj. 26 %) zawierało błędy;

11. przypomina, że według szacunków Trybunału Obrachunkowego najbardziej prawdopodobny poziom błędów w płatnościach z 8., 9. i 10. EFR wynosi 3 %, co wskazuje na jego spadek w porównaniu z rokiem 2011 (5,1 %) oraz 2010 (3,4 %);
12. zauważa, że w zbadanej próbie 127 transakcji 28 zawierało błąd kwantyfikowalny, z czego 20 dotyczyło płatności końcowych, poddanych już kontroli przez Komisję; zauważa, że stanowi to wzrost w porównaniu z 2011 r., kiedy to liczby te wynosiły odpowiednio 29 i 11 transakcji;
13. zauważa, że w transakcjach dotyczących wsparcia budżetowego poddanych kontroli przez Trybunał Obrachunkowy błędy kwantyfikowalne wynikały z nieprawidłowego zastosowania metody punktacji służącej do określenia, czy państwa partnerskie spełniły warunki otrzymania płatności opartych na wynikach, oraz z braku oceny, czy przestrzegano szczegółowych warunków płatności;

Skuteczność systemów

14. wyraża zadowolenie, że Komisja zapewniła przynajmniej częściową realizację wszystkich zaleceń zawartych w rocznych sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego za lata 2009 i 2010 dotyczących realizacji EFR i wzywa Komisję do dalszego zadbania o zastosowanie się do zaleceń zawartych w sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego za lata 2011 i 2012 oraz o ich realizację;
15. przyznaje, że przy wdrażaniu EFR wykorzystywane były liczne metody realizacji charakteryzujące się złożonymi zasadami i procedurami, obejmujące 79 państw, co według oceny Trybunału Obrachunkowego wiąże się z wysokim ryzykiem nieodłącznym;
16. jest głęboko zaniepokojony ustaleniem przez Trybunał Obrachunkowy faktu, że systemy nadzoru i kontroli są tylko po części skuteczne;
17. z przykrością stwierdza, że, podobnie jak w przeszłości, zgodnie z oceną Trybunału Obrachunkowego kontrole *ex ante* EuropeAid przeprowadzone przed dokonaniem płatności projektowych nadal pozostają zagrożone; jest zaniepokojony faktem, że pomimo kontroli zewnętrznych i weryfikacji wydatków znaleziono błędy;
18. wzywa Komisję do dokonania przeglądu umów z audytorami zewnętrznymi, których sprawozdania z audytu sporządzone dla EuropeAid lub dla delegatur Unii okazały się nie spełniać wymogów audytu profesjonalnego lub przepisów odnoszących się do umów;
19. wzywa EuropeAid oraz delegatury Unii do skupienia większej uwagi na działaniach podejmowanych w następstwie audytów zewnętrznych i sprawozdaniach dotyczących weryfikacji wydatków, zwłaszcza gdy w grę wchodzi odzyskiwanie niekwalifikowalnych kwot;
20. z żalem odnotowuje bieżące zaległości spowodowane późnym rozliczaniem i zamykaniem umów; zauważa ich negatywny wpływ nie tylko na ogólną jakość i wiarygodność kontroli *ex ante*, ale również na możliwości śledzenia operacji, ścieżek audytu oraz istnienie dokumentacji towarzyszącej; wzywa EuropeAid do niezwłocznego zaradzenia tej sytuacji;
21. wzywa Komisję do podejmowania dalszych wysiłków mających na celu wzmocnienie jej obecnych systemów kontroli, przede wszystkim w celu zapewnienia lepszej ciągłości działania i wiarygodnego zarządzania dokumentami zgodnie z wymogami standardów kontroli wewnętrznej oraz do corocznego przedstawiania Parlamentowi sprawozdań na temat wdrożonych działań naprawczych;
22. jest nadal poważnie zaniepokojony niedociągnięciami wciąż obecnymi w systemie informacji zarządczej na temat wyników audytów zewnętrznych i weryfikacji wydatków oraz działań następczych w tym zakresie, pomimo iż w 2012 r. Komisja zobowiązała się do poprawy jakości danych zawartych we wspólnym systemie informacyjnym RELEX (CRIS); wzywa Komisję do podwojenia wysiłków na rzecz opracowania i uruchomienia modułu kontroli związanego z CRIS, a w szczególności podjęcia działań następczych w związku ze wszystkimi sprawozdaniami z audytu w najbliższej przyszłości;
23. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte w odniesieniu do stosowania kluczowych wskaźników skuteczności odnoszących się do kontroli opóźnień płatności, a także regularne przypomnienia dla personelu zajmującego się zarządzaniem płatnościami; zachęca ponadto do lepszego wykorzystania oceny ryzyka w ramach działań następczych związanych z bazą projektów delegatury Unii;
24. uważa, że pomimo ograniczeń kadrowych kluczowe znaczenie ma zwiększanie świadomości i wiedzy pracowników z zakresu kontroli w odniesieniu do wszystkich powyższych kwestii i najczęściej występujących błędów; wierzy, że należy podejmować ciągle wysiłki na rzecz poprawy systemów kontroli i odnośnych kanałów na wszystkich poziomach operacyjnych, a także na rzecz poprawy wydajności EuropeAid;

25. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze badanie, w którym dokonano pomiaru poziomu błędu rezydualnego, przeprowadzone na zamkniętych transakcjach przez EuropeAid w celu oszacowania oddziaływania finansowego błędów rezydualnych po przeprowadzeniu wszystkich kontroli *ex ante* i *ex post*; wzywa Komisję do nasilenia działań mających na celu lepsze analizowanie i dokumentowanie głównych rodzajów błędów, a także do zmniejszenia błędu rezydualnego w nadchodzących latach;
26. zauważa, że na podstawie tego badania poziom błędu został oszacowany na 3,6 % (odpowiadający kwocie ok. 259,5 mln EUR), w porównaniu z poziomem 3 % oszacowanym przez Trybunał Obrachunkowy; zauważa, że wśród głównych określonych przyczyn znajdują się, w kolejności ich znaczenia, uchybienia i błędy popełnione przez międzynarodowe organizacje wdrażające projekty finansowane przez Unię, kwoty nieodzyskane w następstwie audytów lub wizyt weryfikacji wydatków, różne błędy dotyczące funduszy unijnych zarządzanych pośrednio oraz brak dokumentacji w procedurach przetargowych; oczekuje, że metody badawcze w zakresie błędu rezydualnego zostaną dodatkowo udoskonalone w 2013 r. na rzecz poprawy niezawodności, a wyniki badania zostaną przedstawione Parlamentowi;
27. wzywa Komisję i Trybunał Obrachunkowy do stosowania porównywalnego podejścia kontrolnego w kolejnych latach w celu zapewnienia ciągłej i porównywalnej oceny w ramach procedury udzielania absolutorium;
28. zwraca uwagę, że do końca roku 2012 roczny plan audytu DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid na rok 2010 zrealizowano w 85 %, a na rok 2011 – w 53 %; ponownie zwraca uwagę, że brak (odpowiednich) dokumentów potwierdzających oraz niewłaściwe stosowanie przez wykonawców i beneficjentów procedur dotyczących udzielania zamówień to główne uchybienia wykryte podczas kontroli; wzywa Komisję do dodatkowego wzmocnienia mechanizmów kontroli i zaostrzenia polityki szkoleniowej, aby nie dopuścić do ponownego wystąpienia takich uchybień w przyszłości;
29. wzywa EuropeAid do dalszego rozwijania odpowiednich narzędzi i działań w celu poprawy ogólnej skuteczności piramidy kontroli w centrali EuropeAid oraz delegaturach Unii poprzez ukierunkowane działania podnoszące świadomość lub zwiększenie wykorzystania narzędzi do zarządzania finansowego przez pracowników oraz beneficjentów;
30. stanowczo przypomina, że proces poświadczania wiarygodności wymaga również wdrożenia środków na rzecz wzmocnienia odpowiedzialności delegatur Unii, a także poprawy jakości i wyczerpującego charakteru sprawozdań za pośrednictwem sprawozdań z zarządzania pomocą zewnętrzną;
31. wzywa EuropeAid i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do wzmocnienia nadzoru nad szefami delegatur Unii działającymi jako subdelegowani urzędnicy zatwierdzający w imieniu Komisji w celu zwiększenia ich odpowiedzialności w ramach sporządzania rocznego sprawozdania z działalności;
32. ubolewa nad faktem, że pomimo zeszłorocznego zalecenia nie zaobserwowano znaczącej poprawy funkcjonowania jednostki audytu wewnętrznego, która ma do odegrania rolę w procesie poprawy systemu kontroli wewnętrznej lub analizie kosztów i wyników struktury i mechanizmów kontroli; oczekuje po raz kolejny, że sytuacja ulegnie zmianie w 2013 r.;
33. przyjmuje do wiadomości brak odnotowanych przypadków informowania o nieprawidłowościach, pomimo istniejących błędów kwantyfikowalnych i otoczenia charakteryzującego się wysokim ryzykiem; ponawia swój apel do Komisji, aby dalej rozwijała swoją politykę w zakresie sygnalizowania nieprawidłowości, zwłaszcza w delegaturach Unii, oraz strategię na rzecz zwalczania nadużyć finansowych w celu wykrywania podwójnego finansowania;
34. zwraca się do Komisji o uwzględnienie najnowszych osiągnięć Unii w zakresie własności rzeczowej omówionych w przyszłej zmienionej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, zwraca się do Komisji o umieszczenie informacji w tej sprawie w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności;
35. wyraża zaniepokojenie w związku z art. 190 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾; zauważa, że zasady te są również określone w art. 72 i 73 umowy z Kotonu dla krajów AKP; zwraca w związku z tym uwagę na ust. 36, 37 i 76 sprawozdania specjalnego nr 14/2013 Trybunału Obrachunkowego, w których stwierdzone jest między innymi, że w niektórych przypadkach możliwe było zastosowanie procedury przetargowej; wzywa Komisję do krytycznej oceny swoich zasad dotyczących odstępstw od procedur udzielania zamówień, oraz do umieszczenia informacji na ten temat w swoim sprawozdaniu rocznym;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

Wsparcie budżetowe

36. zauważa, że w 2012 r. kwota 891 mln EUR, stanowiąca 29 % całkowitej pomocy wypłacanej w ramach EFR, pochodziła ze wsparcia budżetowego;
37. z zadowoleniem przyjmuje ocenę Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którą ogólne warunki kwalifikowalności, takie jak postępowanie w zarządzaniu finansami sektora publicznego, zostały spełnione;
38. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po wprowadzeniu nowej polityki określonej w komunikacie Komisji z dnia 13 października 2011 r. zatytułowanym „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”, kładzie się większy nacisk na odpowiedzialność, przejrzystość i wzmocnienie zarządzania ryzykiem w zakresie zarządzania operacjami wsparcia budżetowego;
39. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja w większym stopniu koncentruje się na walce z oszustwami i korupcją, zwłaszcza w ramach oceny kryterium kwalifikującego dotyczącego zarządzania finansami publicznymi w odniesieniu do wsparcia budżetowego; w związku z tym zauważa, że korupcja i oszustwa stanowią jedną z pięciu kategorii zagrożeń określonych przez Komisję jako element ram zarządzania ryzykiem opracowanych z myślą o programie wsparcia budżetowego;
40. zauważa, że programy dotyczące dobrych rządów są finansowane w celu wspierania krajów rozwijających się w walce z nadużyciami finansowymi, korupcją i niewłaściwym zarządzaniem finansowym; podkreśla, że nieskażony korupcją system sądowy jest warunkiem *sine qua non* zapewnienia dobrych rządów i praworządności; wzywa Komisję do skupienia się na programach reform w sądownictwie;
41. zwraca uwagę, że okres wprowadzania ram zarządzania ryzykiem ustanowionych z myślą o programach wsparcia budżetowego zakończył się z końcem roku 2012 oraz że od dnia 1 stycznia 2013 r. ramy te są wiążące w odniesieniu do wszystkich nowych umów i wypłat; z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie ram zarządzania ryzykiem w odniesieniu do programów wsparcia budżetowego i wzywa do sporządzenia sprawozdania w sprawie strategii dotyczącej ryzyka i środków wdrażanych w odpowiedzi na nie w ramach następnego procedury udzielania absolutorium;
42. oczekuje realizacji zobowiązania Komisji do dostosowania sposobu demokratycznej kontroli EFR do kontroli sprawowanej przez Parlament nad Instrumentem Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, jak to zostało określone w komunikacie Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowanym „Budżet z perspektywy »Europy 2020«”;
43. przyjmuje do wiadomości decyzję EuropeAid o utworzeniu zgrupowań regionalnych w państwach partnerskich w celu poprawy zarówno jakości operacji wsparcia budżetowego, jak i dialogu strategicznego; zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania Parlamentowi na temat pierwszych wyników lub wyciągniętych wniosków w ramach następnego procedury udzielania absolutorium;
44. przyznaje, że Komisja ma margines manewru przy ocenianiu, czy ogólne warunki kwalifikowalności zostały spełnione w celu dokonywania płatności na rzecz państwa partnerskiego, zgodnie z zasadą zróżnicowania i dynamicznego podejścia do kwalifikowalności; jest zaniepokojony ostatecznym wykorzystaniem przekazywanych funduszy i brakiem identyfikowalności w przypadkach, gdy fundusze unijne zostały połączone ze środkami budżetowymi państwa partnerskiego;
45. popiera ujawnienie publiczne odnośnych informacji budżetowych związanych z programami wsparcia budżetowego w celu wzmocnienia odpowiedzialności poszczególnych państw oraz wzajemnej odpowiedzialności, w tym wobec obywateli;
46. zauważa, że oceny obecnie prowadzonych w ramach EFR projektów w krajach subsaharyjskich zakończone w 2012 r. wskazują na poprawę przygotowania projektu i jego trafności, wpływu i zrównoważonego charakteru, ale także na ciągłe problemy związane z jego efektywnością i skutecznością, gdyż zaledwie około połowa projektów uzyskała ocenę dobrą lub bardzo dobrą⁽¹⁾; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie w roku 2012 stosowania kompleksowych ram służących budowaniu odporności Sahelu (AGIR – Alliance globale pour l’initiative Résilience – Sahel) oraz Rogu Afryki (SHARE – Wspieranie odporności Rogu Afryki), aby lepiej zająć się kwestią utrzymującego się braku bezpieczeństwa żywnościowego w tych regionach;

(¹) Dokument roboczy służb Komisji SWD(2013) 307 final towarzyszący sprawozdaniu rocznemu za 2013 r. na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2012 r. (s. 72) oraz dokument roboczy służb Komisji SWD(2013) 242 final towarzyszący sprawozdaniu rocznemu za 2012 r. na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2011 r. (s. 67).

47. jest zaniepokojony wysokim i rosnącym odsetkiem ocenianych projektów z regionu Pacyfiku, które zostały uznane za mające duże braki; jedynie 40,4 % projektów oceniono jako „dobre” lub „bardzo dobre”; apeluje do Komisji o dalsze dochodzenie w sprawie przyczyn tych braków, a także o zwiększenie krajowego potencjału w celu poprawy przygotowania projektu i jego realizacji⁽¹⁾;
48. pozytywnie ocenia ogólnie zadowalającą i lepszą jakość projektów w regionie Karaibów, gdzie 75,47 % projektów oceniono jako realizowane dobrze lub bardzo dobrze⁽²⁾;
49. wzywa jednak Komisję do dopilnowania, by wypłaty środków w ramach wsparcia budżetowego zostały wstrzymane, zmniejszone lub anulowane, jeżeli wyraźnie określone i początkowe cele i zobowiązania nie zostały osiągnięte oraz kiedy w grę wchodzi interes polityczny i finansowy Unii;
50. przypomina, że ryzyko przekierowania zasobów jest nadal wysokie i że ryzyko korupcji i nadużyć finansowych jest powiązane z zarządzaniem finansami publicznymi oraz reformami; przypomina, że centrala EuropeAid oraz szef delegatury Unii powinni stale zwracać większą uwagę na te zagrożenia w ramach dialogu politycznego i strategicznego, w szczególności w celu dokonania oceny zdolności reagowania danego rządu oraz jego zdolności do wprowadzania reform;

Wsparcie Unii na rzecz sprawowania rządów w Demokratycznej Republice Konga

51. wzywa Komisję i ESDZ, aby, w koordynacji z innymi partnerami działającymi na rzecz rozwoju, zwłaszcza państwami członkowskimi, oraz mając na uwadze programowanie 11. EFR i tworzenie programów UE w przyszłości, przykładały większą wagę do odpowiedniego zrównoważenia pomocy we wszystkich prowincjach, w szczególności tych biedniejszych, tak aby uniknąć rozbieżności geograficznych w związku z dystrybucją pomocy rozwojowej; apeluje o połączone wsparcie na szczeblu centralnym dla programów realizowanych na szczeblu prowincji, które łączą decentralizację polityczną i terytorialną ze strategiami lepszego gospodarowania zasobami naturalnymi oraz odbudową i rozwojem infrastruktury; ponownie rozważa wsparcie Unii dla lepszego gospodarowania zasobami naturalnymi na podstawie kompleksowej oceny potrzeb;
52. wzywa Komisję i ESDZ do położenia większego nacisku w dialogu z rządem Demokratycznej Republiki Konga (DK Konga) na fakt, że demokratyczne wybory są kluczowym elementem sprawowania rządów; zwraca się do Komisji i ESDZ o dokładne ocenienie wszystkich zagrożeń w celu dopilnowania, by programy unijne w tym obszarze nie przyczyniały się do umacniania reżimu;
53. zwraca się do Komisji i ESDZ, aby promowały większą rozliczalność rządu DR Konga dzięki większemu wsparciu na rzecz umocnienia zdolności krajowych instytucji nadzoru, zwłaszcza wyspecjalizowanych komitetów Zgromadzenia Narodowego i najwyższej instytucji kontroli;
54. przypomina, że we wszystkich obszarach sprawowania rządów objętych unijną strategią współpracy należy regularnie uwzględniać potrzebę wsparcia zwalczania nadużyć finansowych i korupcji;
55. nalega, aby finansowanie z EFR stanowiło wsparcie dla długofalowej restrukturyzacji centralnych organów wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga i przyczyniło się do zaprowadzenia porządków prawa w tym kraju; w związku z tym zwraca uwagę na dwa programy, REJUSCO i PAG, które otrzymały odpowiednio 7,9 i 9 mln EUR z 9. EFR; ubolewa, że w ramach tych programów nie zrealizowano oczekiwanych rezultatów i zauważa, że wkład Komisji na rzecz REJUSCO został w związku z tym zmniejszony, a w przypadku programu PAG wsparcie całkowicie wstrzymano; wzywa Komisję do oceny specyficznych błędów popełnionych podczas przygotowywania i realizacji tych dwóch programów, aby w ramach 11. EFR opracować bardziej zrównoważone programy w zakresie reformy sądownictwa charakteryzujące się realistycznymi celami;
56. uważa, że na początku programów i regularnie podczas ich realizacji należy oceniać prawdopodobieństwo i potencjalny wpływ głównych zagrożeń w zakresie osiągnięcia celów programu poprzez ocenianie adekwatności i wiarygodności krajowych strategii i planów działania na rzecz lepszego sprawowania rządów w odniesieniu do dostępnych zasobów instytucjonalnych i finansowych oraz poprzez monitorowanie postępów w realizacji zobowiązań podjętych przez władze DR Konga; apeluje o wprowadzenie środków w celu zapobiegania zagrożeniom lub ich łagodzeniu i jasnego określenia działań, jakie należy podjąć, w razie gdy zagrożenie stanie się rzeczywistością;

⁽¹⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2013) 307 final towarzyszący sprawozdaniu rocznemu za 2013 r. na temat polityki Unii Europejskiej w zakresie rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz jej realizacji w 2012 r. (s. 120).

⁽²⁾ Ibid., s. 97.

57. jest zdania, że Komisja powinna skoncentrować swoje cele na ograniczonej liczbie priorytetów, określić harmonogram obejmujący regularną ocenę i lepiej dostosowany do kontekstu programu oraz zapewnić elastyczność przy realizacji programu, aby można było szybko dostosować cele w razie konieczności;
58. uważa, że Komisja powinna usprawnić usystematyzowany dialog polityczny i dialog strategiczny z Demokratyczną Republiką Konga; zauważa, że będzie on obejmował, przy pełnym poszanowaniu postanowień porozumienia z Kotonu (a zwłaszcza art. 96), (i) ustalenie jasnych, odpowiednich, realistycznych i określonych w czasie celów uzgodnionych w porozumieniu z władzami krajowymi; (ii) dokonywanie okresowej oceny realizacji uzgodnionych celów w ramach regularnego dialogu politycznego z rządem; oraz (iii) w sytuacji gdyby rząd DR Konga w niewystarczającym stopniu przestrzegał realizacji tych celów, wzięcie pod uwagę – po dokonaniu szczegółowej analizy – dostosowania lub, w wyjątkowych przypadkach, zawieszenia lub zakończenia realizacji programu;
59. nalega, aby rząd DR Konga przyjął środki niezbędne do poprawy funkcjonowania tematycznych grup roboczych oraz by monitorował ich wdrażanie;
60. zwraca się do Komisji, aby przejęła aktywniejszą rolę przywódczą względem państw członkowskich poprzez propagowanie skoordynowanego dialogu politycznego i zwiększanie wpływu Unii na rząd DR Konga;

Pomoc Unii dla Haiti

61. zauważa, że Komisja, pomimo rezolucji Parlamentu w kontekście procedur udzielania absolutorium za 2010 i 2011 r., nie podała jeszcze do wiadomości publicznej wyczerpujących wskaźników wykonania, na których opierało się wsparcie budżetowe dla Republiki Haiti, ani szczegółowych ocen wyników rządu Republiki Haiti, na podstawie których podjęto decyzję o przyznaniu wsparcia budżetowego;
62. zauważa, że Komisja i rząd Republiki Haiti mają zamiar podpisać umowę na rzecz budowania państwowości, która powinna być zgodna z nowym kryterium przyznawania wsparcia budżetowego określonym w komunikacie Komisji z dnia 13 października 2011 r. zatytułowanym „Przyszłe podejście do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich”;
63. zwraca się do Komisji o jak najszybsze przekazanie Parlamentowi umowy na rzecz budowania państwowości wraz ze wszystkimi ocenami, na których opiera się ta umowa; apeluje do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób umowa ta jest zgodna z wyżej wspomnianym komunikatem Komisji;
64. domaga się, zwłaszcza w świetle ostatnich obaw dotyczących pogarszania się praworządności na Haiti i ciągle niskich wyników w zakresie międzynarodowych wskaźników korupcji, aby Komisja wyjaśniła Parlamentowi, jakie cele wykonania określono dla rządu Haiti w zamian za wsparcie budżetowe oraz w jaki sposób ocenia się ich realizację;
65. apeluje do Komisji o dopilnowanie, by zgodnie z zapowiedziami ocena wpływu została ukończona do kwietnia 2014 r., jak określono w ust. 62 i 63 rezolucji Parlamentu dotyczącej procedury udzielenia absolutorium za 2011 r., oraz by przekazano ją Parlamentowi;
66. odnosi się do sprawozdania delegacji komisji CONT Parlamentu, która udała się na Haiti w 2012 r., w którym wskazuje się konieczność wyraźnego zwiększenia publicznego dostępu do informacji o wynikach uzyskiwanych w ramach programów i projektów finansowanych przez Unię na Haiti;
67. zauważa, że od publikacji sprawozdania komisji CONT i zaangażowania Unii w międzynarodową inicjatywę na rzecz przejrzystości pomocy sytuacja nieznacznie się poprawiła;
68. apeluje o to, by Komisja złożyła sprawozdanie z tego, jak rząd Haiti zmienił swoją sprawozdawczość i rozliczanie się z funduszy unijnych po tym, jak delegacja komisji CONT stwierdziła, że systemy kontroli są nieodpowiednie, zaś rozliczanie się z wydatków unijnych jest na poziomie nie do zaakceptowania;
69. zwraca się do Komisji o znaczne przyspieszenie procesu usprawniania monitorowania i oceny projektów i programów finansowanych przez Unię oraz procesu publicznego udostępniania uzyskanych informacji w sposób przyjazny dla użytkownika, zgodnie z literą i duchem międzynarodowej inicjatywy na rzecz przejrzystości pomocy;

Współpraca z organizacjami międzynarodowymi i z organizacjami pozarządowymi

70. wyraża zaniepokojenie ustaleniem Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którym błędy stwierdzano częściej w operacjach dotyczących prognoz programów oraz umów w sprawie dotacji i wkładów między Komisją a organizacjami międzynarodowymi niż w innych formach wsparcia, co miało miejsce w przypadku 31 transakcji z 71 skontrolowanych transakcji (tj. 44 %);
71. powtarza konieczność zacieśnienia współpracy i kontaktów z organizacjami międzynarodowymi w zakresie błędów wykrytych w realizowanych przez nie transakcjach oraz konieczność omówienia działań, jakie należało będzie podjąć wspólnie w przyszłości, aby uniknąć tych błędów;
72. jest głęboko przekonany, że niezmiernie istotne jest wymienianie się dobrymi praktykami w celu określenia podobnych i zrównoważonych podstawowych zasad pewności zgodnie z rozporządzeniami finansowymi Unii;
73. promuje ponadto wszystkie działania prowadzące nie tylko do lepszego wzajemnego zrozumienia metodologii Unii i Banku Światowego, ale również do umocnienia ogólnej jakości i wiarygodności zarządzania kontrolą w odniesieniu do wykorzystywania funduszy powierniczych; jest zdania, że w tym względzie ocena siedmiu filarów przeprowadzana przez Komisję Europejską stanowi prawdziwy punkt odniesienia dla zapewnienia odpowiedniego poziomu pewności;
74. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Banku Światowego, który postara się znieść ograniczenie oparte na poufności, oraz ustalenie robocze między Bankiem Światowym a Komisją, na mocy którego każda instytucja wyznaczyła po jednej osobie do wspólnego zajmowania się szczególnymi przypadkami, gdy dostęp do dokumentów wciąż jest utrudniony, zarówno w ramach kontroli Trybunału Obrachunkowego, jak i przeprowadzanego przez Komisję badania błędu rezydualnego;
75. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przez Bank Światowy punktu kompleksowej obsługi dla wszystkich kontroli i weryfikacji dotyczących funduszy powierniczych, a także aktualny proces opracowywania usprawnionych ram zajmowania się kwestiami związanymi z przeglądami kontroli funduszy powierniczych; przypomina, jak ważne jest dla Parlamentu częstsze dzielenie się wszelkimi istotnymi informacjami związanymi z kontrolami funduszy powierniczych finansowanych przez UE;
76. jest zaniepokojony rozbieżnością opinii między Komisją a sekretariatem Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD na temat kwalifikowania się pożyczek Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) do oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA); w kontekście nadchodzących przeglądów kryteriów ODA w 2015 r. zachęca Komisję do rozwiązania tych sporów w uporządkowany sposób, ponieważ ważne jest zapewnienie rzetelnych danych statystycznych i porównywalnych punktów odniesienia dla wkładów finansowych, które mają przyczynić się do realizacji celów rozwoju;
77. zachęca EBI do zintensyfikowania dialogu z organizacjami pozarządowymi, zapewniając jednocześnie w kontekście niektórych projektów kontrolę statusu prawnego organizacji pozarządowych uczestniczących w realizacji projektów;
78. wzywa Komisję, by przy finansowaniu projektu organizacji pozarządowej sprawdzała, która część środków pochodzi z prywatnego finansowania organizacji, a która z finansowania rządowego – krajowego bądź europejskiego; zwraca się do Komisji o publikowanie co roku sprawozdania z ustaleniami;

Instrument inwestycyjny

79. przypomina, że kwota środków z 9. i 10. EFR przeznaczonych na instrument inwestycyjny wyniosła 3 137 mln EUR;
80. podobnie jak w poprzednich latach, wyraża ubolewanie w związku z tym, że instrument inwestycyjny nie jest objęty poświadczeniem wiarygodności Trybunału Obrachunkowego czy procedurą udzielania absolutorium przez Parlament, choć projekty realizowane są przez EBI w imieniu Unii i na jej ryzyko, z wykorzystaniem zasobów Europejskiego Funduszu Rozwoju; apeluje wobec tego o zakończenie porozumienia trójstronnego podczas jego przeglądu w październiku 2015 r. oraz o objęcie instrumentu inwestycyjnego normalną procedurą udzielenia absolutorium;
81. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o opracowanie przed śródkresowym przeglądem zewnętrznego mandatu EBI i śródkresowym przeglądem instrumentu inwestycyjnego sprawozdania specjalnego dotyczącego wyników zewnętrznej działalności pożyczkowej EBI i jej zgodności z polityką i celami Unii w zakresie rozwoju, a także o porównanie wartości dodanej z zasobami własnymi wykorzystywanymi przez EBI; wzywa ponadto Trybunał Obrachunkowy, aby w swojej analizie wprowadził rozróżnienie na gwarancje przyznawane z budżetu ogólnego Unii i przez państwa członkowskie, instrument inwestycyjny zasilony przez EFR i wykorzystanie środków zasilających na rzecz tych inwestycji oraz stosowanie przez EBI różnych form instrumentów łączonych wykorzystywanych w unijnym funduszu powierniczym na rzecz infrastruktury w Afryce i funduszu inwestycyjnym dla Karaibów;

82. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze sprawozdanie dotyczące wdrażania nowych ram pomiaru wyników EBI (REM) na rzecz precyzyjniejszego szacowania oczekiwanych wyników projektów i apeluje o ujawnienie pełnej metodologii, zwłaszcza w odniesieniu do wskaźników wykorzystywanych do dostosowywania projektów do unijnych celów rozwoju; zwraca się do EBI o regularne wydawanie sprawozdania w sprawie REM i informowanie Parlamentu;
83. zachęca EBI, aby dostosował odpowiednio ramy REM, uwzględniając pierwsze informacje zwrotne od wszystkich zaangażowanych stron, regularnie dostosowując je do polityki rozwojowej Unii i wskazując wyniki REM dla każdej operacji w krajach AKP czy KTZ w sprawozdaniu rocznym;
84. jest zdania, że należy kontynuować ulepszenia dotyczące współpracy międzyinstytucjonalnej, zwłaszcza intensywne prace na poziomie programowania realizowane przez Komisję i ESDZ;
85. uważa, że EBI przy składaniu sprawozdań dotyczących wyników powinien nadal poszukiwać konwergencji pomiędzy innymi współfinansującymi instytucjami międzynarodowymi oraz że należy wykorzystywać wspólne wskaźniki i definicje;
86. uważa, że należy koniecznie zapewnić Unii większą widoczność, przekazując wartości Unii w różnych dziedzinach interwencji, jak promowanie praw człowieka i praworządności, podnoszenie standardów środowiskowych i socjalnych oraz ogólne wsparcie trwałego rozwoju i wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
87. w kontekście zewnętrznej polityki Unii popiera stopniowy rozwój nowych produktów finansowych przez Komisję i państwa członkowskie; popiera instrument inwestycyjny, który w myśl zasady dodatkowości powinien nadal oferować te alternatywne warunki finansowe, które nie są zazwyczaj dostępne na lokalnych rynkach finansowych i mogą być uruchamiane poprzez rozwijanie produktów łączących dotacje Unii, pożyczki i instrumenty podziału ryzyka lub wykorzystywanie gwarancji; domaga się opracowania – na potrzeby korzystania z tych instrumentów – najlepszych praktyk i dobrze zdefiniowanych kryteriów kwalifikowalności oraz usystematyzowanych warunków sprawozdawczości, monitorowania i kontroli;
88. zwraca się do Komisji o rozważenie wpływu instrumentu inwestycyjnego na rozwój w swoim rocznym sprawozdaniu dla Parlamentu i Rady dotyczącym unijnych strategii rozwoju i pomocy zewnętrznej oraz ich wdrażania, a także w rocznym sprawozdaniu z działalności;
89. apeluje do Komisji o przedstawienie szczegółowego sprawozdania dotyczącego wpływu i wyników wdrażania instrumentów finansowych w kontekście platformy na rzecz współpracy w zakresie instrumentów łączonych i polityki rozwoju;
90. oczekuje włączenia instrumentu inwestycyjnego do następnego sprawozdania z oceny dotyczącego wsparcia Unii dla rozwoju sektora prywatnego;

Ujęcie EFR w budżecie

91. ubolewa nad tym, że nowe przepisy finansowe mające zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej (rozporządzenie (EU, Euratom) nr 966/2012) nie ujęły EFR w budżecie ogólnym;
92. przypomina, że Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, że te przepisy finansowe zostaną poddane przeglądowi w celu uwzględnienia zmian, które stały się niezbędne w związku z wynikiem negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, w tym pod względem ewentualnego włączenia EFR do budżetu ogólnego Unii; ponawia swój apel do Rady i państw członkowskich o zatwierdzenie pełnego włączenia EFR do budżetu ogólnego Unii;
93. podkreśla, że ujęcie EFR w budżecie obniżyłoby koszty transakcji oraz uprościło wymogi sprawozdawczo-księgowe, ponieważ obowiązywałby jeden zbiór przepisów administracyjnych i struktur decyzyjnych zamiast dwóch;
94. zwraca uwagę na zobowiązanie Komisji do włączenia EFR do budżetu ogólnego nie później niż w momencie wygaśnięcia umowy z Kotonu w 2020 r.; podkreśla jednak, że zdaniem Parlamentu powinno do tego dojść możliwie jak najszybciej;
95. ubolewa nad faktem, że w kontekście dyskusji nad przyszłym porozumieniem wewnętrznym dotyczącym 11. EFR Komisja nie przedłożyła wniosku w sprawie jednolitego rozporządzenia finansowego w celu usprawnienia zarządzania EFR;

96. jeśli chodzi o wdrażanie 11. EFR, wyraża zaniepokojenie tym, że jednostki, którym je powierzono, mogą z kolei powierzyć zadania związane z wykonaniem budżetu innym organizacjom regulowanym prawem prywatnym na podstawie umowy o świadczenie usług, co tworzy tym samym kaskadową strukturę powierniczą; przypomina w stosunku do tego sposobu wdrażania, że te jednostki muszą gwarantować skuteczny poziom ochrony interesów finansowych Unii;

Działania następcze w odniesieniu do rezolucji Parlamentu

97. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o włączenie do swojego następnego sprawozdania rocznego przeglądu działań następczych w odniesieniu do zaleceń Parlamentu przedstawionych w rezolucji Parlamentu w sprawie corocznego absolutorium.
-